

598.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 września 1929 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji, dotyczącej ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że, w wykonaniu art. 1 ustawy z dnia 13 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 23, poz. 228) i na podstawie protokołu podpisanego w Hadze, dnia 28 listopada 1923 r. i ratyfikowanego przez Państwa będące członkami Konwencji, dotyczącej ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r., Poseł Rzeczypospolitej w Hadze podpisał w dniu 25 czerwca 1929 r. w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej i za W. M. Gdańsk, Protokół przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia przystąpienia do powyższej konwencji.

Konwencję, dotyczącą ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, podpisaną w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r., ratyfikowały następujące Państwa: Holandja, Niemcy, Portugalia, Rumunja, Szwecja, Węgry i Włochy.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Przekład.

KONWENCJA**CONVENTION**

dotycząca ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych,

concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues.

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki, Król Pruski, w imieniu Cesarstwa Niemieckiego; Jego Cesarska Mość Cesarz Austriacki, Król Czeski i t. d., Apostolski Król Węgier, za Austrię i Węgry; Prezydent Republiki Francuskiej; Jego Królewska Mość Król Włoski; Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów; Jego Królewska Mość Król Portugalski i Algarwejski i t. d.; Jego Królewska Mość Król Rumuński, i Jego Królewska Mość Król Szwedzki i Norweski, w imieniu Szwecji,

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc. et Roi Apostolique de Hongrie, pour l'Autriche et pour la Hongrie; le président de la République Française; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc.; Sa Majesté le Roi de Roumanie, et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, au nom de la Suède,

Pragnąc ustalić wspólne przepisy, dotyczące ubezpieczenia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych,

Postanowili zawrzeć Konwencję w tym celu i mianowali swymi Pełnomocnikami:

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki, Król Pruski,
w imieniu Cesarstwa Niemieckiego:

PP. de SCHLOEZER, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów i Dra Johannes KRIEGE, Swego Tajnego Radcę Legacyjnego;

Jego Cesarska Mość Cesarz Austriacki, Król Czeski i t. d., i t. d., Król Apostolski Węgry:

Za Austrię i Węgry:

P. Hr. Krzysztofa de WYDENBRUCK, Swego Tajnego Radcę i Szambelana, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

za Austrię:

P. Kawalera Roberta HOLZKNECHT de HORT, Naczelnika Sekcji w c. k. Austriackim Ministerstwie Sprawiedliwości;

za Węgry:

P. Gustawa TÖRY, Sekretarza Stanu w Królewskim Węgierskim Ministerstwie Sprawiedliwości;

Prezydent Republiki Francuskiej:

PP. de MONBEL, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Republiki Francuskiej przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów, i Ludwika RENAULT, Profesora Prawa Międzynarodowego Uniwersytetu Paryskiego, Radcę Prawnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych;

Jego Królewska Mość Król Włoch:

P. Salvatore TUGINI, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Jej Królewska Mość Królowa Niderlandów:

PP. Jonkheer W. M. de WEEDE de BERENCAMP, Swego Ministra Spraw Zagranicznych, J. A. LOEFF, Swego Ministra Sprawiedliwości, T. M. C. ASSER, Ministra Stanu, Członka Rady Stanu, Przewodniczącego Królewskiej Komisji Międzynarodowego Prawa Prywatnego, Przewodniczącego Konferencji Prawa Międzynarodowego;

Jego Królewska Mość Król Portugalski i Algarwejski i t. d., i t. d.:

P. Hr. de SÉLIR, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Désirant établir des dispositions communes concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues,

Ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont, en conséquence, nommé pour Leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand:

MM. de SCHLOEZER, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et le Docteur Johannes KRIEGE, Son Conseiller Intime de Légation;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

M. le Comte Christophe de WYDENBRUCK, Son Conseiller Intime et Chambellan, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Pour l'Autriche:

M. le Chevalier Robert HOLZKNECHT de HORT, Chef de section au Ministère Impérial Royal autrichien de la Justice;

Pour la Hongrie:

M. Gustave TÖRY, Secrétaire d'État au Ministère Royal hongrois de la Justice;

Le Président de la République Française:

MM. de MONBEL, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Française près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, et Louis RENAULT, Professeur de Droit International à l'Université de Paris, Jurisconsulte du Ministère des Affaires Etrangères;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Salvatore TUGINI, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

MM. le Jonkheer W. M. de WEEDE de BERENCAMP, Son Ministre des Affaires Etrangères, J. A. LOEFF, Son Ministre de la Justice, et T. M. C. ASSER, Son Ministre d'Etat, Membre du Conseil d'Etat, Président de la Commission Royale de Droit International Privé, Président des Conférences de Droit International Privé;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc.:

M. le Comte de SÉLIR, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Jego Królewska Mość Król Rumuński:

P. E. MAVROCORDATO, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Jego Królewska Mość Król Szwedzki i Norweski
w imieniu Szwecji:

P. Barona FALKENBERG, Swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów;

Którzy, po przedstawieniu sobie wzajemnie swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Dla ubezwłasnowolnienia właściwe jest ustawodawstwo ojczyste osoby, podlegającej ubezwłasnowolnieniu, odchylenia od tej zasady są zawarte w następujących artykułach.

Artykuł 2.

Ubezwłasnowolnienie może być orzeczone jedynie przez właściwe władze Państwa, którego obywatelem jest osoba podlegająca ubezwłasnowolnieniu, a opieka będzie zorganizowana według ustaw tegoż Państwa, wyjąwszy wypadki, przewidziane w następujących artykułach.

Artykuł 3.

Jeżeli w jednym z Układających się Państw obywatel innego z tych Państw znajduje się w położeniu, dla którego jego ustawodawstwo ojczyste przewiduje ustanowienie ubezwłasnowolnienia, władze miejscowe będą mogły wydać wszelkie tymczasowe zarządzenia, potrzebne dla ochrony jego osoby i majątku.

O powyższym zostanie zawiadomiony Rząd Państwa, którego on jest obywatelem.

Zarządzenia te ustaną, gdy tylko władze miejscowe otrzymają od władz ojczystych danego obywatela zawiadomienie, że zostały wydane zarządzenia tymczasowe, lub że położenie prawne danej osoby zostało uregulowane drogą wyroku.

Artykuł 4.

Władze Państwa, na którego terytorjum cudzoziemiec, podlegający ubezwłasnowolnieniu, ma miejsce swego zwykłego pobytu, zawiadomią o tej sytuacji, gdy tylko powezmą o niej wiadomość,—władze Państwa ojczystego cudzoziemca, komunikując im zarazem o żądaniu ubezwłasnowolnienia, o ile im było przedstawione oraz o zarządzeniach tymczasowych, któreby były wydane.

Artykuł 5.

Zawiadomienia, przewidziane w art. 3 i 4 będą skuteczniane w drodze dyplomatycznej, chyba

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. E. MAVROCORDATO, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège,
au nom de la Suède:

M. le Baron FALKENBERG, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1-er.

L'interdiction est régie par la loi nationale de la personne à interdire, sauf les dérogations à cette règle contenues dans les articles suivants.

Article 2.

L'interdiction ne peut être prononcée que par les autorités compétentes de l'État auquel la personne à interdire appartient par sa nationalité et la tutelle sera organisée selon la loi de cet État, sauf les cas prévus aux articles suivants.

Article 3.

Si, dans un des États contractants, un ressortissant d'un autre de ces États se trouve dans les conditions requises pour l'interdiction d'après sa loi nationale, toutes les mesures provisoires nécessaires pour la protection de sa personne et de ses biens pourront être prises par les autorités locales.

Avis en sera donné au Gouvernement de l'État dont il est le ressortissant.

Ces mesures prendront fin dès que les autorités locales recevront des autorités nationales l'avis que des mesures provisoires ont été prises ou que la situation de l'individu dont il s'agit a été réglée par un jugement.

Article 4.

Les autorités de l'État, sur le territoire duquel un étranger dans le cas d'être interdit aura sa résidence habituelle, informeront de cette situation, dès qu'elle leur sera connue, les autorités de l'État dont l'étranger est le ressortissant, en communiquant la demande en interdiction dont elles seraient saisies et les mesures provisoires qui auraient été prisés.

Article 5.

Les communications prévues aux articles 3 et 4 se feront par la voie diplomatique à moins que la

że pomiędzy odnośnymi władzami jest dopuszczone bezpośrednie komunikowanie się z sobą.

Artykuł 6.

Dopóki władze ojczyste nie odpowiedzą na zawiadomienie, przewidziane w art. 4, należy wstrzymać się od wydania jakichkolwiek zarządzeń ostatecznych w kraju zwykłego pobytu. Jeżeli władze ojczyste oświadczą, że pragną powstrzymać się od wszelkich kroków lub jeśli nie odpowiedzą w ciągu sześciu miesięcy, władze zwykłego miejsca pobytu winny powziąć decyzję co do ubezwłasnowolnienia, uwzględniając przeszkody, któreby według odpowiedzi władz ojczystych wykluczały ubezwłasnowolnienie w kraju ojczystym.

Artykuł 7.

W przypadku, gdy władze miejsca zwykłego pobytu są właściwe w myśl poprzedzającego artykułu, żądanie ubezwłasnowolnienia może być wniesione przez takie osoby i z takich przyczyn, które są dopuszczone zarówno przez ustawodawstwo ojczyste, jak i przez ustawodawstwo miejsca pobytu cudzoziemca.

Artykuł 8.

Gdy ubezwłasnowolnienie zostało orzeczone przez władze miejsca zwykłego pobytu, zarząd, dotyczący osoby ubezwłasnowolnionej i jej majątku, będzie zorganizowany według ustawodawstwa miejscowego i skutki ubezwłasnowolnienia będą regulowane przez to samo ustawodawstwo.

Jeżeli jednak ustawodawstwo ojczyste ubezwłasnowolnionego stanowi, że piecza nad nim ma być powierzona z samego prawa pewnej określonej osobie, postanowienie to będzie, w miarę możliwości, uwzględnione.

Artykuł 9.

Ubezwłasnowolnienie, orzeczone przez właściwe władze stosownie do poprzedzających postanowień, będzie skuteczne pod względem zdolności do działań prawnych ubezwłasnowolnionego i opieki nad nim, we wszystkich Układających się Państwach bez potrzeby uzyskania exequatur.

Jednakże środki publikacji, przewidziane przez ustawodawstwo miejscowe dla ubezwłasnowolnienia, orzeczonego przez władze krajowe, będą mogły być przez to ustawodawstwo uznane, jako stosujące się do ubezwłasnowolnienia, zarządzonego przez władzę zagraniczną, lub zastąpione przez zarządzenia analogiczne. Państwa Układające się zakomunikują sobie wzajemnie, za pośrednictwem Rządu Niderlandzkiego, postanowienia, jakie powezmą w tej mierze.

Artykuł 10.

Istnienie opieki, ustanowionej zgodnie z art. 8, nie stoi na przeszkodzie ustanowieniu nowej opieki, zgodnie z ustawodawstwem ojczystym.

communication directe ne soit admise entre les autorités respectives.

Article 6.

Il sera sursis à toute mesure définitive dans le pays de la résidence habituelle tant que les autorités nationales n'auront pas répondu à la communication prévue dans l'article 4. Si les autorités nationales déclarent vouloir s'abstenir ou ne répondent pas dans le délai de six mois, les autorités de la résidence habituelle auront à statuer sur l'interdiction en tenant compte des obstacles qui, d'après la réponse des autorités nationales, empêcheraient l'interdiction dans le pays d'origine.

Article 7.

Dans le cas où les autorités de la résidence habituelle sont compétentes en vertu de l'article précédent, la demande en interdiction peut être formée par les personnes et pour les causes admises à la fois par la loi nationale et par la loi de la résidence de l'étranger.

Article 8.

Lorsque l'interdiction a été prononcée par les autorités de la résidence habituelle, l'administration de la personne et des biens de l'interdit sera organisée selon la loi locale, et les effets de l'interdiction seront régis par la même loi.

Si, néanmoins, la loi nationale de l'interdit dispose que sa surveillance sera confiée de droit à une personne déterminée, cette disposition sera respectée autant que possible.

Article 9.

L'interdiction, prononcée par les autorités compétentes conformément aux dispositions qui précèdent, produira, en ce qui concerne la capacité de l'interdit et sa tutelle, ses effets dans tous les États contractants sans qu'il soit besoin d'un exequatur.

Toutefois les mesures de publicité, prescrites par la loi locale pour l'interdiction prononcée par les autorités du pays, pourront être déclarées par elle également applicables à l'interdiction qui aurait été prononcée par une autorité étrangère, ou remplacées par des mesures analogues. Les États contractants se communiqueront réciproquement, par l'intermédiaire du Gouvernement néerlandais, les dispositions qu'ils auraient prises à cet égard.

Article 10.

L'existence d'une tutelle établie conformément à l'article 8 n'empêche pas de constituer une nouvelle tutelle conformément à la loi nationale.

Fakt ten będzie, o ile można najwcześniej, zakomunikowany władzom Państwa, w którym ubezwłasnowolnienie zostało orzeczone.

Ustawodawstwo tego Państwa decyduje, w jakiej chwili ustaje opieka, która tam została urządzona. Począwszy od tej chwili skutki ubezwłasnowolnienia, orzeczonego przez władzę zagraniczną, będą regulowane przez prawo ojczyście ubezwłasnowolnionego.

Artykuł 11.

Ubezwłasnowolnienie orzeczone przez władze miejsca zwykłego pobytu, będzie mogło być uchylone przez władze ojczyście, zgodnie z ich ustawodawstwem.

Władze miejscowe, które orzekły ubezwłasnowolnienie, będą mogły również uchylić je z wszystkich przyczyn, przewidzianych bądź przez ustawodawstwo ojczyście bądź przez ustawodawstwo miejscowe. Żądanie może być przedstawione przez wszystkich, którzy będą do tego uprawnieni przez jedno lub drugie z powyższych ustawodawstw.

Decyzje, uchylające ubezwłasnowolnienie, będą wywierały skutki z samego prawa we wszystkich Układających się Państwach, bez potrzeby exequatur.

Artykuł 12.

Postanowienia poprzedzające będą stosowane bez rozróżnienia pomiędzy majątkiem ruchomym a nieruchomym ubezwłasnowolnionego, z wyjątkiem co do nieruchomości, podlegających według ustawodawstwa miejsca ich położenia szczególnej ordynacji majątkowej.

Artykuł 13.

Przepisy, zawarte w niniejszej Konwencji, odnoszą się jednakowo do ubezwłasnowolnienia w ścisłym tego słowa znaczeniu, do ustanowienia kurateli, do mianowania doradcy sądowego, jako też do wszelkich analogicznych zarządzeń, o ile pociągają za sobą ograniczenia zdolności.

Artykuł 14.

Niniejsza Konwencja stosuje się jedynie do ubezwłasnowolnienia obywateli jednego z Układających się Państw, mających zwykłe miejsce pobytu na terytorjum jednego z tych Państw.

Niemniej jednak art. 3 niniejszej Konwencji stosuje się do wszystkich obywateli Układających się Państw.

Artykuł 15.

Niniejsza Konwencja będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone w Hadze, skoro tylko sześć z Wysokich Układających się Stron będzie w możności to uczynić.

Z każdego złożenia dokumentów ratyfikacyjnych zostanie sporządzony protokół, którego uwierzytelniony odpis zostanie doręczony drogą dyplomatyczną każdemu z Układających się Państw.

Il sera, le plus tôt possible, donné avis de ce fait aux autorités de l'État où l'interdiction a été prononcée.

La loi de cet État décide à quel moment cesse la tutelle qui y avait été organisée. A partir de ce moment les effets de l'interdiction prononcée par les autorités étrangères seront régis par la loi nationale de l'interdit.

Article 11.

L'interdiction, prononcée par les autorités de la résidence habituelle, pourra être levée par les autorités nationales conformément à leur loi.

Les autorités locales qui ont prononcé l'interdiction pourront également la lever pour tous les motifs prévus par la loi nationale ou par la loi locale. La demande peut être formée par tous ceux qui y sont autorisés par l'une ou par l'autre de ces lois.

Les décisions qui lèvent l'interdiction auront de plein droit leurs effets dans tous les États contractants sans qu'il soit besoin d'un exequatur.

Article 12.

Les dispositions qui précèdent recevront leur application sans qu'il y ait à distinguer entre les meubles et les immeubles de l'incapable, sauf exception quant aux immeubles placés par la loi de leur situation sous un régime foncier spécial.

Article 13.

Les règles contenues dans la présente Convention sont communes à l'interdiction proprement dite, à l'institution d'une curatelle, à la nomination d'un conseil judiciaire, ainsi qu'à toutes autres mesures analogues en tant qu'elles entraînent une restriction de la capacité.

Article 14.

La présente Convention ne s'applique qu'à l'interdiction des ressortissants d'un des États contractants ayant leur résidence habituelle sur le territoire d'un de ces États.

Toutefois l'article 3 de la présente Convention s'applique à tous les ressortissants des États contractants.

Article 15.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront déposées à La Haye, dès que six des Hautes Parties contractantes seront en mesure de le faire.

Il sera dressé de tout dépôt de ratifications un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chacun des États contractants.

Artykuł 16.

Konwencja niniejsza stosuje się z samego prawa do terytorjów europejskich Układających się Państw.

Jeżeli jedno z Układających się Państw życzyłoby sobie wprowadzić ją w życie na swoich terytorjach, w posiadłościach lub kolonjach, położonych poza Europą, lub w swych okręgach sądownictwa konsularnego, oznajmia w tym celu swój zamiar zapomocą aktu, który złożony zostanie w archiwach Rządu Niderlandzkiego. Rząd ten prześle w drodze dyplomatycznej odpis uwierzytelniony tego aktu każdemu z Układających się Państw. Konwencja wejdzie w życie w stosunkach między Państwami, które odpowiedzą oświadczeniem zgody na to oznajmienie, a terytorjami, posiadłościami i kolonjami, położonymi poza Europą, oraz okręgami sądownictwa konsularnego, ze względu na które oznajmienie zostało uskutecznione. Oświadczenie zgody będzie złożone również w archiwach Rządu Niderlandzkiego, który prześle w drodze dyplomatycznej jego odpis uwierzytelniony każdemu z Układających się Państw.

Artykuł 17.

Państwa, reprezentowane na Czwartej Konferencji Międzynarodowego Prawa Prywatnego, są dopuszczone do podpisania niniejszej Konwencji aż do chwili złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, przewidzianego w art. 15 ustęp 1.

Po złożeniu ich będą one zawsze dopuszczone do przystąpienia bez zastrzeżeń do Konwencji. Państwo, które zapraśnie przystąpić do Konwencji, oznajmi swój zamiar zapomocą aktu, który złożony zostanie w archiwach Rządu Niderlandzkiego. Rząd ten prześle w drodze dyplomatycznej uwierzytelniony odpis tego aktu każdemu z Układających się Państw.

Artykuł 18.

Konwencja niniejsza wejdzie w życie w sześćdziesiątym dniu od daty złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, przewidzianego w art. 15 ust. 1.

W przypadku, przewidzianym w art. 16 ust. 2, wejdzie ona w życie w cztery miesiące po dacie złożenia oświadczenia zgody, a w przypadku, przewidzianym w art. 17 ust. 2, w sześćdziesiątym dniu po oznajmieniu przystąpienia.

Rozumie się, że oznajmienia, przewidziane w art. 16 ustęp 2, będą mogły nastąpić dopiero po wejściu w życie niniejszej Konwencji zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 19.

Konwencja niniejsza będzie obowiązywała przez pięć lat od daty, wskazanej w art. 18 ustęp 1.

Okres ten zacznie płynąć od tej daty nawet dla Państw, któreby przystąpiły później, jak również w stosunku do oświadczeń zgody, dokonanych na zasadzie art. 16 ust. 2.

Article 16.

La présente Convention s'applique de plein droit aux territoires européens des États contractants.

Si un État contractant en désire la mise en vigueur dans ses territoires, possessions ou colonies, situés hors de l'Europe, ou dans ses circonscriptions consulaires judiciaires, il notifiera son intention à cet effet par un acte, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, une copie, certifiée conforme, à chacun des États contractants. La Convention entrera en vigueur dans les rapports entre les États qui répondront par une déclaration affirmative à cette notification et les territoires, possessions ou colonies, situés hors de l'Europe, et les circonscriptions consulaires judiciaires, pour lesquels la notification aura été faite. La déclaration affirmative sera déposée, de même, dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas, qui en enverra, par la voie diplomatique, une copie, certifiée conforme, à chacun des États contractants.

Article 17.

Les États représentés à la Quatrième Conférence de Droit International Privé sont admis à signer la présente Convention jusqu'au dépôt des ratifications prévu par l'article 15, alinéa 1-er.

Après ce dépôt, ils seront toujours admis à y adhérer purement et simplement. L'État qui désire adhérer notifiera son intention par un acte qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas. Celui-ci en enverra, par la voie diplomatique, une copie, certifiée conforme, à chacun des États contractants.

Article 18.

La présente Convention entrera en vigueur le soixantième jour à partir du dépôt des ratifications prévu par l'article 15, alinéa 1-er.

Dans le cas de l'article 16, alinéa 2, elle entrera en vigueur quatre mois après la date de la déclaration affirmative et, dans le cas de l'article 17, alinéa 2, le soixantième jour après la date de la notification des adhésions.

Il est entendu que les notifications prévues par l'article 16, alinéa 2, ne pourront avoir lieu qu'après que la présente Convention aura été mise en vigueur conformément à l'alinéa 1-er du présent article.

Article 19.

La présente Convention aura une durée de cinq ans à partir de la date indiquée dans l'article 18, alinéa 1-er.

Ce terme commencera à courir de cette date, même pour les États qui auront adhéré postérieurement et aussi en ce qui concerne les déclarations affirmatives faites en vertu de l'article 16, alinéa 2.

Konwencja będzie się odnawiała milcząco co pięć lat na dalsze pięciolecia z zastrzeżeniem wypowiedzenia.

Wypowiedzenie winno być oznajmione najmniej na sześć miesięcy przed upływem terminu, wskazanego w ustępach 2 i 3, Rządowi Niderlandzkiemu, który zawiadomi o niem wszystkie inne Państwa.

Wypowiedzenie może stosować się wyłącznie do terytorjów, posiadłości i kolonij, położonych poza Europą, lub także do okręgów sądownictwa konsularnego, wymienionych w oznajmieniu, dokonaniem na zasadzie art. 16 ust. 2.

Wypowiedzenie wywrze swój skutek jedynie w stosunku do Państwa, które je oznajmiło. Dla innych Układających się Państw Konwencja pozostanie w mocy.

Na dowód czego odnośni Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i wycisnęli na niej swe pieczęcie.

Sporządzono w Hadze, dnia siedemnastego lipca tysiąc dziewięćset piątego roku, w jednym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwach Rządu Niderlandzkiego, a którego odpis zostanie doręczony w drodze dyplomatycznej każdemu z Państw, reprezentowanych na Czwartej Konferencji Międzynarodowego Prawa Prywatnego.

ZA NIEMCY:

(L. S.) *von Schloezer*
(L. S.) *Kriege*

ZA AUSTRJĘ I ZA WĘGRY:

(L. S.) *C. A. Wydenbruck*
Minister Austro-Węgier

ZA AUSTRJĘ:

(L. S.) *Holzknicht*
Szef Sekcji w c. k. Ministerstwie Sprawiedliwości

ZA WĘGRY:

(L. S.) *Töry*
Sekretarz Stanu w Królewskim Węgierskim Ministerstwie Sprawiedliwości

ZA FRANCJĘ:

(L. S.) *Monbel*
(L. S.) *L. Renault*

ZA WŁOCHY:

(L. S.) *Tugini*

ZA NIDERLANDY:

(L. S.) *W. M. de Weede*
(L. S.) *J. A. Loeff*
(L. S.) *T. M. C. Asser*

ZA PORTUGALJĘ:

(L. S.) *Conde de Sélir*

ZA RUMUNJĘ:

(L. S.) *Edg. Mavrocordato*

ZA SZWECJĘ:

(L. S.) *G. Falkenberg*

La Convention sera renouvelée tacitement de cinq ans en cinq ans, sauf dénonciation.

La dénonciation devra être notifiée, au moins six mois avant l'expiration du terme visé aux alinéas 2 et 3, au Gouvernement des Pays-Bas, qui en donnera connaissance à tous les autres États.

La dénonciation peut ne s'appliquer qu'aux territoires, possessions ou colonies, situés hors de l'Europe, ou aussi aux circonscriptions consulaires judiciaires, compris dans une notification faite en vertu de l'article 16, alinéa 2.

La dénonciation ne produira son effet qu'à l'égard de l'État que l'aura notifiée. La Convention restera exécutoire pour les autres États contractants.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs sceaux.

Fait à La Haye, le 17 juillet mil neuf cent cinq, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chacun des États qui ont été représentés à la Quatrième Conférence de Droit International Privé.

POUR L'ALLEMAGNE:

(L. S.) *von Schloezer*
(L. S.) *Kriege*

POUR L'AUTRICHE ET POUR LA HONGRIE:

(L. S.) *C. A. Wydenbruck*
Ministre d'Autriche-Hongrie

POUR L'AUTRICHE:

(L. S.) *Holzknicht*
Chef de section au Ministère Impérial Royal autrichien de la Justice

POUR LA HONGRIE:

(L. S.) *Töry*
Secrétaire d'État au Ministère Royal hongrois de la Justice

POUR LA FRANCE:

(L. S.) *Monbel*
(L. S.) *L. Renault*

POUR L'ITALIE:

(L. S.) *Tugini*

POUR LES PAYS-BAS:

(L. S.) *W. M. de Weede*
(L. S.) *J. A. Loeff*
(L. S.) *T. M. C. Asser*

POUR LE PORTUGAL:

(L. S.) *Conde de Sélir*

POUR LA ROUMANIE:

(L. S.) *Edg. Mavrocordato*

POUR LA SUÈDE:

(L. S.) *G. Falkenberg*

PROTOKÓŁ.

Państwa Umawiające się w Konwencji, dotyczącej ubezwłasnowolnienia i analogicznych zarządzeń opiekuńczych, podpisanej w Hadze, dnia 17 lipca 1905 r., pragnąc umożliwić przystąpienie do tej Konwencji Państwom nie reprezentowanym na IV-ej Konferencji Międzynarodowego Prawa Prywatnego, a których życzenie przystąpienia do tej Konwencji zostało przychylnie przyjęte przez Państwa Umawiające się, zgodziły się, że zostanie otwarty w Holenderskiem Ministerstwie Spraw Zagranicznych protokół przystąpienia przeznaczony dla przyjęcia i stwierdzenia tych przystąpień, które nabiorą mocy w 60 dni po podpisaniu wspomnianego protokołu.

Niniejszy Protokół zostanie ratyfikowany i jego dokumenty ratyfikacyjne będą złożone w Hadze z chwilą, gdy cztery z pośród Mocarstw podpisujących będą w możności to uczynić.

Wejdzie ona w życie trzydziestego dnia licząc od daty, w której Mocarstwa podpisujące złożą swoje ratyfikacje.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni w tym celu, podpisali niniejszy Protokół, który nosić będzie datę dnia dzisiejszego, a którego poświadczony za zgodność odpis przesłany zostanie każdemu z Mocarstw podpisujących.

Sporządzono w Hadze, dn. 23 listopada 1923 r.

ZA WŁOCHY:

(L. S.) *Francesco Maestri Molinari de Mettone*

ZA PORTUGALJĘ:

(L. S.) *Santos Bandeira*

ZA RUMUNJĘ:

(L. S.) *Henry Catargi*

ZA NIEMCY:

(L. S.) *v. Lucius*

ZA WĘGRY:

(L. S.) *Franciszek Ambró de Adamócz*

ZA HOLANDJĘ:

(L. S.) *v. Karnebeek*

PROTOCOLE.

Les États contractants de la Convention concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues, signée à la Haye, le 17 Juillet 1905, désirant mettre à même d'adhérer à cette convention les États non représentés à la quatrième conférence de droit international privé, dont le désir d'y adhérer a été accueilli favorablement par les États contractants, sont convenus qu'il sera ouvert au Ministère des Affaires Étrangères des Pays-Bas un procès-verbal d'adhésion destiné à recevoir et à constater les dites adhésions lesquelles sortiront leur effet 60 jours après la signature du dit procès-verbal.

Le présent protocole sera ratifié et les ratifications en seront déposées à La Haye, dès que quatre des Puissances signataires seront en mesure de le faire.

Il entrera en vigueur le trentième jour à partir de la date où les Puissances signataires auront déposé leurs ratifications.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent protocole qui portera la date de ce jour, et dont une copie certifiée conforme sera transmise à chacune des Puissances signataires.

Fait à La Haye, le 28 novembre 1923.

POUR LA L'ITALIE:

(L. S.) *Francesco Maestri Molinari de Mettone*

POUR LE PORTUGAL:

(L. S.) *Santos Bandeira*

POUR LA ROUMANIE:

(L. S.) *Henry Catargi*

POUR L'ALLEMAGNE:

(L. S.) *v. Lucius*

POUR LA HONGRIE:

(L. S.) *François Ambró de Adamócz*

POUR LES PAYS-BAS:

(L. S.) *v. Karnebeek*